

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING.

N°. 106.

DEEL V.

1 Maart 1919.

INHOUD: R. VAN EECKE, *Leptothrix tettigonioides* Heyl. = *Exotrocha haemacta* Snell. — H. SCHMITZ S. J., Zee-watermieren op Ameland. — Jhr. Dr. ED. J. G. EVERTS, Nieuwe vondsten voor de Nederlandsche Coleopteren-fauna, XXI. — Jhr. Dr. ED. J. G. EVERTS, Coleoptera, in Juni 1918 bij Ommen verzameld. — REDACTIE, Errata. — Dr. J. TH. OUDEMANS, Hoeveel eieren leggen vlinders? — Dr. J. TH. OUDEMANS, Rupsenbeschrijvingen III. — Dr. J. TH. OUDEMANS, Vlindereieren, op abnormale plaatsen afgezet. — REDACTIE, Insectenspelden.

***Leptothrix tettigonioides* Heyl. = *Exotrocha haemacta* Snell.**

In het jaar 1892 beschreef HEYLAERTS in de *Comptendu de la Soc. Ent. de la Belg.* een nieuwe *Zygaenide* onder den naam van *Leptothrix tettigonioides*. Voor het onderbrengen van deze soort in het systeem werd een nieuw genus in het leven geroepen (n.l. *Leptothrix* HEYL. 1892).

Vier jaar later beschreef SNELLEN in deel XXXIX van het Tijdschr. v. Ent. op pag. 160 een nieuwe *Arctiide* onder den naam van *Exotrocha haemacta* (*Exotrocha* MEYR. 1886).

Wie zou nu vermoeden, dat de *Zygaenide*-soort van HEYLAERTS synoniem was met de *Lithosiine*-soort van SNELLEN? Toch is dat het geval. Want de beide typen van HEYLAERTS (zij bevinden zich in 's Rijks Museum van Natuurlijke Historie te Leiden), afkomstig van Sumatra, beantwoorden geheel aan de beschrijving van SNELLEN, wiens type eveneens in Nederland aanwezig is, n.l. in de collectie

van het Koloniaal Instituut, vroeger te Haarlem, thans te Amsterdam.

De type van SNELLEN kwam eveneens van de Padangsche Bovenlanden.

HAMPSON beschrijft genoemde soort, onder den naam van *Chionaema haemacta* SNELL., op pag. 317 van den Cat. of the Lep. Phal., vol. II, en geeft bovendien een goede afbeelding. Feitelijk moet de soort nu heeten: *Chionaema tettigonioides* HEYL. (*Chionaema* HERR.-SCHAEFF. 1850) en moeten de namen *Leptothrix* en *haemacta* vervallen.

In het werk van SEITZ staat *Leptothrix tettigonioides* HEYL. onder de *Zygaenidae* genoemd, doch met de volgende bijvoeging: „Mir nicht in Natur bekannt; ob wirklich zu den Zygaeniden gehörig?“

Leiden.

R. VAN EECKE.

Zeewatermieren op Ameland.

Onder de Nederlandsche mieren zijn zoowel xerophile als hygrophile soorten. Tot de xerophile behooren b.v. *Tapinoma erraticum* en *Formica rufibarbis*, die haar nesten vaak op plaatsen aanleggen, waar zij door niets tegen de felle zonnestralen beschut zijn. Volgens mijne waarnemingen in kunstnesten kenmerken zich dan ook deze miersoorten physiologisch door het vermogen, dat zij verbaasd lang gebrek aan water, zelfs volkomen gebrek aan drinkwater kunnen verduren. De koninginnen houden het daarbij het langst vol.

Hygrophiel, hoewel niet in sterke mate, zijn die miersoorten, welke bij voorkeur op weiland leven, waar de grond, ook de bovenste laag, het geheele jaar door, een zekere vochtigheidsgehalte bezit. Nochtans kunnen ook deze soorten meestal geen natigheid verdragen; zij zijn waterschuw, d. w. z. zij komen niet gaarne in aanraking met vrij water, of modder.

Eerst in nieuweren tijd is bekend geworden, dat er bij ons ook mieren zijn, die geheel ongevoelig zijn voor de aanraking met water en zelfs regelmatig, of uitsluitend, in moerassen leven. Hoogst merkwaardig is in dit opzicht de